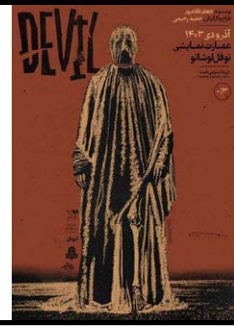

جایزه معماری قاره‌های آسیا 2A، به معماران ایرانی رسید

رتبه اول و نشان طلا در بخش مرمت و احیای «جایزه معماری قاره‌های آسیا 2A» به شیما شایگان هنرمند طراح و گروه معماری شایگان اهدا شد. گروه شایگان متشکل از شیما شایگان، کوروش ناییبی فر، حسنی شاهوردی، یاسمین خرم‌آبادی و المیرا رضانی هستند که شیما شایگان به عنوان طراح این گروه محسوب می‌شود. شایگان و گروهش برای طراحی و اجرای «خانه رزاس» در شهر کاشان این جایزه را دریافت کردند. این دوره جایزه با موضوع «معماری کانتکست‌محور نوآورانه در قاره‌ها» بود که بر معماری بازمینه‌سازی نوآورانه و متناسب با شرایط فرهنگی، اجتماعی و جغرافیایی تمرکز دارد. این سالانه ۶ آذر ۱۴۰۳ در دبئی امارات برگزار شد. امهر

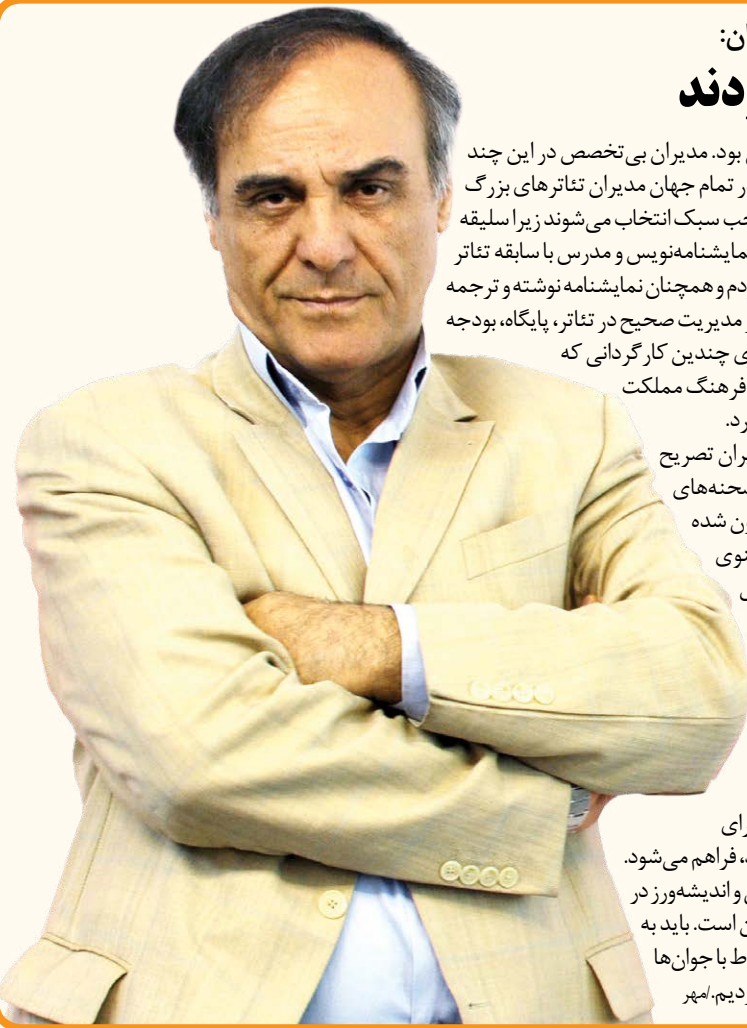

رونمایی از پوستر نمایش «دویل»

نام ششمین کارگردانی حمید رحیمی که قرار بود با «یوف آوازهایش رامی خواند» روی صحنه عمارت نوفل لوشاتو برود، به «دویل» تغییر یافت. بر این اساس «دویل» از ۱۸ آذر، هر شب ساعت ۱۹:۳۰ در عمارت نوفل لوشاتو اجرا می‌شود و تا ۱۰ دی میزبان علاقه‌مندان خواهد بود. «دویل» روایتی متفاوت از جهل و نادانی در جوامع مختلف بشری ست و پوستر آن را فرشید حیدری طراحی کرده است. ستاره آرام، معصومه اسمی، ریحانه بایرامی، المیرا بهشتیان، ماهک پناه، روناک جعفری نویخت، محمدرضا حاجی پور، نیوشا حبیبی، سجاد خباز، مصطفی خسروجردی، علی روزگار، روشنگ سرچمی، عرفان سیدان، صدرا عبیسی پور، فیروزه فقری و... بازیگران این نمایش هستند. ایسنا

قطب‌الدین صادقی نویسنده و کارگردان با سابقه تئاتر ایران:

مدیران بی‌تخصص ضربه بدی به تئاتر زدند

در تئاتر وجود نداشت نمایش ایرانی بود. مدیران بی‌تخصص در این چند سال اخیر ضربه بدی به تئاتر زدند. در تمام جهان مدیران تئاترهای بزرگ از بین کارگردان‌های بزرگ ملی صاحب سبک انتخاب می‌شوند زیرا سلیقه خود را به تئاتر تزریق می‌کنند. این نمایشنامه‌نویس و مدرس با سابقه تئاتر یادآور شد: در سال‌های اخیر بیکار نبودم و همچنان نمایشنامه نوشته و ترجمه کرده‌ام. برای کار کردن نیاز به حضور مدیریت صحیح در تئاتر، پایگاه، بودجه و گروه خبره است. متأسفانه برای چندین کارگردانی که ذوق تئاتر ملی دارند و دل‌شان برای فرهنگ مملکت می‌سوزد، فضای کار کردن وجود ندارد. وی درباره شرایط فعلی تئاتر ایران تصریح کرد: انسان ایرانی و فضای ایرانی از صحنه‌های ما خالی و تئاتر ما تبدیل به آتراکسیون شده است. وظیفه تئاتر ارتباط فکری، معنوی و روحی با جوانان به ویژه تحصیل کرده‌های ۱۸ تا ۶۰ ساله بود که از طبقه متوسط و فرهیخته‌اند و پرسش‌ها و پاسخ‌های‌شان را از تئاتر می‌گرفتند. با این بورژواگرایی و آثار پر زرق و برق صحنه‌ای که چند سالی است در تئاتر ایران شکل گرفته است، فقط خوراکی مصرفی برای طبقه مرفه که به دنبال تفنن هستند، فراهم می‌شود. صادقی متذکر شد: تئاتر اجتماعی و اندیشه‌ورز در این سال‌ها کم در حال محو شدن است. باید به این فرهنگ ملی و اینکه تئاتر در ارتباط با جوان‌ها و طبقه متوسط فرهیخته است، برگردیم. امهر

قطب‌الدین صادقی نویسنده و کارگردان با سابقه تئاتر ایران درباره جدیدترین فعالیت خود در زمینه کارگردانی، گفت: نمایشنامه «سفرنامه آجی مظفر» را که بر اساس شیوه تئاتر سنتی روحی نوشته‌ام بعد از برگزاری جشنواره تئاتر عروسی تهران-مبارک در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌برم. وی درباره موضوع این اثر نمایشی توضیح داد: «سفرنامه آجی مظفر» درباره آخرین گروه بنگاه تئاتر شادمانی است که داستان یکی از همکاران خود را که طی سفری با مظفرالدین شاه به پاریس رفته است، بیان می‌کند. چهار چوب حکایت، برخورد شاهان قاجار با فرهنگ اروپایی است. صادقی با اشاره به حضور حدود ۳۸ بازیگر در این نمایش، افزود: بازیگران اصلی کاملاً حرفه‌ای هستند و در نمایش‌های سنتی ایرانی تخصص دارند. این هنرمند با سابقه تئاتر یادآور شد: «سفرنامه آجی مظفر» در ژانر کمیک روحی است؛ یکی از چیزهایی که در این سال‌ها از دست دادیم احیای سنت‌های نمایشی خودمان بوده است از این رو علاقه‌مند بودم که در این زمینه نمایشی را به صحنه ببرم. در این سال‌ها سنت‌های نمایشی خود را فراموش کرده‌ایم و همیشه به سراغ برداشت‌های دست‌پایین از نویسندگان درجه چندم خارجی رفته‌ایم. وی متذکر شد: در تئاتر ایران انسان ایرانی، فضای ایرانی و بحران‌های ایرانی را فراموش کرده‌ایم. می‌خواهم با «سفرنامه آجی مظفر» تمرکزی دوباره روی نمایش ایرانی بدهم و بگویم ویژگی‌های تاریخی داریم که بیان شدن آن‌ها روی صحنه تئاتر جذاب است. همچنین به لحاظ شکل شیوه‌های اجرایی جذابی داریم که کمتر به آن‌ها توجه می‌شود. نباید همیشه مفسر آثار دیگران باشیم. صادقی درباره اینکه چرا طی سال‌های اخیر در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر اثری را روی صحنه نبرده است، تأکید کرد: به دلیل مدیریت غلط تئاتر ایران در سال‌های اخیر این اتفاق افتاده است. مدیریت بی‌تخصص میدان را به کارهای آماتور و تجاری با لحن اقتباس از آثار خارجی داده بود. تنها چیزی که

